

Hydrogensone i Arktis

Vi skal ta FNs bærekraftsmål på alvor. Det gjør ikke planen om hydrogensone i Arktis som Troms og Finnmark fylkeskommune nå har vedtatt. For her har flertallet av fylkespartiene hevet seg på en ny industriplan der fylkeskommunen skal lede an. Så var det og industriplanen politikerne tiljublet i fylkestingsdebatten.

Miljø og klimatiltak hos oss i nord burde ha andre tiltak. Fjernvarme, solkraft, fornying av både kraftnett og kraftstasjoner kunne ha vært tiltak som hadde gitt positive resultater. Og for transport som planen viser til, ville meningsfylte tiltak heller vært biogass, ikke hydrogen. Vi har teknologien og motorene som kan gå på biogass, og vi har muligheten til å produsere biogass av bl.a. trevirke her nord. I stedet for å se på slike løsninger, overskygger denne hydrogenplanen fornuftige løsninger. Planen er et blindspor som klimatiltak.

Planen forutsetter storstilt utbygging av vindkraft, men unngår å si det. Vindkraft er den overskuddskrafta som det stadig vises til, skal lage grønt hydrogen. Grønt hydrogen som må lages av elektrisk kraft, fører til 70 % tap av energien. Vi må ha bedre anvendelse av vår elektriske kraft.

Den blå hydrogenproduksjonen er mest utopi. Teknologien må utvikles og forbedres. I dag vil den kreve mye energi å fange opp CO₂. Og om en fanger det opp, så skal den lagres. Planene med å lagre det i brønner under havet, er svært usikre og ligner mest på politisk avskrivning i CO₂-regnskapet.

Den grå hydrogenproduksjonen av naturgass, gir ingen CO₂-gevinst. Da flytter en bare utslippet til produksjonsleddet i stedet for til transportleddet.

Hydrogen må brukes der den produseres. For det største problemet med hydrogen er transport. For det blir først og fremst transport av stål. For å få transportert 4 tonn hydrogen, må en ha en ståltanke på 40 tonn, og den skal transporteres både frem og tilbake, dobbelt så langt som hydrogenet.

Hydrogen er en svært eksplosiv gass av et atom som er grunnstoffenes minste. Derfor er det og stor fare for lekkasje og en trenger store arealer til disposisjon både under transport og lagring. Om ikke lekkasjene fører til eksplosjon eller brann, så vil hydrogen ut i atmosfæren forlenge levetida til klimagassen metan. Risikoen er stor for at det ikke bare er vanddamp som slippes ut.

Det er energikrevende både å transportere og lagre hydrogen. Det må lagres under høyt trykk, 300 til 700 bar, og det må kjøles ned til -253 grader C for å få det flytende. Gevinsten som energibærer forsvinner på veien før en kan anvende det.

Sakspapirene for fylkestinget gjør et poeng av at næringslivet bare sitter på gjerdet og venter på de gode løsningene. Det står at produksjon krever marked, og marked krever produksjon. Dette er sjølsagt, men skal det være offentlige midler fra fylkeskommunen som skal brukes som risikokapital for å komme i gang? Det virker heller som det er kraftselskapene som ønsker å komme i gang med denne planen. For denne planen vil gjøre at el-prisene vil skyte i været også her nord.

Vindmøllene slik vi kjenner dem, ødelegger naturområder og dreper store mengder fugler og insekter. Den forårsaker store utslipp tidlig i verdikjeden i tillegg til at den etterlater seg store mengder avfall. Og ikke minst krever den svære arealer. Ikke noe av dette er beregnet i planen. Det fins bare en måte å møte FN sine bærekraftsmål på. Det er å spare på energien. Vi må ikke rasere våre naturområder, hverken med vindkraftparker, kraftlinjer eller hydrogenfabrikker.

Frode Bygdnes, Rødt

Tidligere skrevet: [Hydrogen.pdf \(polartinget.no\)](https://www.polartinget.no/Hydrogen.pdf)